

Република Србија
Фискални савет

ОЦЕНА СТАЊА И ПЕРСПЕКТИВА ФИСКАЛНЕ ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЈЕ У 2013. ГОДИНИ

Београд, 25. март 2013. године

Оцена стања и перспектива фискалне децентрализације у 2013. години

РЕЗИМЕ: Тренутна неравнотежа између средстава и обавеза на Републичком и локалним нивоима власти проузрокује дефицит и мањак у Буџету Републике од 25 млрд динара, или близу 0,7% БДП на годињем нивоу. Ову неравнотежу је неопходно отклонити у што краћем року, како би се у буџетску 2014. годину ушло са уравнотеженом фискалном позицијом између републичке и локалних власти. Оптималан приступ подразумева враћање средстава са локалног на републички ниво, јер би бројни оперативни и политички ризици могли да угрозе успешно спровођење алтернативног решења – преноса додатних надлежности са републичког на локални ниво. Хипотетичке симулације Фискалног савета показују да је поменути јаз од 25 млрд динара могуће елиминисати преносом средстава натраг у Буџет Републике – поштујући при том основне смернице било оригиналног Закона о финансирању локалне самоуправе из 2007. године било измењеног Закона из 2011. године. Фискалну неравнотежу је неопходно отклонити у што краћем року, пре него што се (текући) расходи локалних самоуправа адаптирају на виши ниво прихода. У оквиру јавних финансија на локалном нивоу потребна су додатна, системска унапређења пореза на имовину у наредном периоду.

Неравнотежа између средстава и обавеза на Републичком и локалним нивоима власти у 2013. години износи око 25 млрд динара, односно близу 0,7% БДП. Да је иницијални Закон о финансирању локалне самоуправе из 2007. године остао на снази, општине и градови би у 2013. години по основу пореза на зараде и републичких трансфера приходововали 107 млрд динара (средства по ова два основа би била готово идентична и износила по 53,5 млрд динара). Законске измене из 2011. године су значајно повећале укупна средства које општине и градови добијају по ова два основа, тако да ће укупни приходи у овој години износити непуних 137 млрд динара (102 млрд динара пореза на зараде и 35 млрд републичких трансфера). Последње законске измене у јесен 2012. године су ограничиле и укинуле поједине изворне приходе локалних самоуправа, тзв. квази-фискалне накнаде, чиме ће годишњи приходи на локалу бити смањени за 5 до 6 млрд динара.¹ С обзиром да надлежности локалних самоуправа нису биле мењане нити прошириване у протеклим годинама, *закључујемо да вишак средстава у односу на обавезе на локалном нивоу износи око $137 - 107 - 5 = 25$ млрд динара годишње.*²

Фискални савет сматра да је при анализи фискалне позиције локалних самоуправа као адекватну референтну основу потребно узимати иницијални Закон из 2007. године. Закон о финансирању локалних самоуправа, усвојен у лето 2006. године који је ступио на снагу у 2007. години, настао је као заједнички напор релевантних представника градова и општина, републичких органа и академске заједнице, при чему је процесом техничке израде Закона руководила Стална конференција градова и општина. Овај Закон је изузетно позитивно оцењен од стране међународних организација, стручне јавности и имао је неподељену подршку различитих нивоа власти. Отуда мислимо да се фискална позиција дефинисана иницијалним Законом о финансирању локалних самоуправа може сматрати као најрелевантнија, иако поједини експерти из области фискалне децентрализације сугеришу да је вертикална фискална равнотежа била установљена још у периоду 2003. године - на нивоу локалних прихода који су за 0,6% БДП били нижи од прихода које је омогућио Закон из 2007. године.³

Велика (вертикална) фискална неравнотежа између републичке и локалних нивоа власти је проузрокована вишеструким једностраним и несистематским законским изменама у протеклим неколико година. Предвидивост финансирања локалних самоуправа нарушена је већ 2009. године када је, услед економске кризе, републички трансфер локалним самоуправама дискреционо смањен за 15 млрд динара (са 40 на око 25 млрд динара годишње). Средином 2011. године усвајају се измене Закона о финансирању локалних самоуправа које резултују укупним повећањем расположивих средстава на

¹ Највећи губитак од око 3,4 млрд динара се очекује услед законских измена којима се регулише „фирмарина“. За више детаља види извештај „Оцена ребаланса буџета за 2012. годину и предлога закона са фискалним утицајима“ стр 44, Фискални савет, Београд, 13. септембар 2012. године.

² Кумулативну финансијска позиција локалних самоуправа у периоду 2009-2013 је такође позитивна у односу на иницијални Закон из 2007. године, јер су општине и градови били у „минусу“ од око 40 млрд динара у периоду 2009-2011, односно у „плусу“ од преко 50 млрд динара 2012-2013. године.

³ За више детаља о успостављању вертикалне фискалне уравнотежености локалних самоуправа у периоду 2001-2003 видети релевантно истраживање Levitas, A, 2005, “Reforming Serbia’s Local Government Finance System”, *Journal of Public Administration*, Vol. 28.

локалном нивоу за 40 млрд динара годишње.⁴ Будићи да поменута додатна средства није пратило никакво повећање надлежности локалних самоуправа, републичка власт је у фебруару 2012. године прекласификовала око 6.000 километара регионалних путева у локалне путеве и 4 млрд динара трошкова за њихово одржавање поверени су локалним самоуправама.⁵ Међутим, реагујући на иницијативу појединих општина, републичка власт је предлогом буџета за 2013. годину пристала да у потпуности преузме трошак за одржавање поменутих локалних путева, тако да је обим фискалних надлежности на локалном нивоу остао ефективно непромењен. Последње законске измене у јесен 2012. године су ограничиле и укинуле поједине изворне приходе локалних самоуправа, тзв. квази-фискалне накнаде, по основу којих ће приходи локалних самоуправа бити смањени за 5 до 6 млрд динара годишње.

Чини се извесним да ће у случају Србије, као и у неким другим транзиционим државама, изостати позитивни ефекти на економски раст – уколико се у што скоријем року не установи адекватан систем фискалне децентрализације примерен друштвено-економским приликама у Републици. Важно је напоменути да економска теорија указује на постојање и позитивних и негативних ефеката у оквиру процеса фискалне децентрализације, тако да укупни крајњи резултат кључно зависи од адекватности законске регулативе, административних капацитета, друштвених прилика... Већина емпиријских истраживања сугерише неутралан или благо позитиван ефекат фискалне децентрализације на економски раст у развијеним земљама, док су емпиријски ефекти у случају транзиционих земаља попут Србије – најчешће били негативни у претходним годинама. Различити ефекти фискалне децентрализације објашњавају се недостатком адекватних институција и адекватног планирања фискалне децентрализације у случају земаља у транзицији. Имајући у виду раније описане *ad hoc* измене у претходним годинама и одсуство системског планирања и спровођења фискалне децентрализације, чини се веома вероватним да ће се, уколико постојећа решења остану на снази, и Србија прикључити групи транзиционих земаља у којима фискалну децентрализацију не прате позитивни ефекти на економски раст. Отуда се системско решавање питања децентрализације намеће као приоритет у најближој будућности. При том, отежавајућу околност представља чињеница да фискалној децентрализацији у Србији није у одговарајућој мери претходила политичка децентрализација.

Поновним успостављањем равнотеже између републичке и локалних власти би се остварила једна четвртина неопходних уштеда у оквиру средњорочне фискалне консолидације. У оквиру напора да се јавни дуг стабилизује на одрживом нивоу у наредним годинама биће неопходно реформским захватима смањити јавну потрошњу и елиминисати системски јаз између јавних прихода и јавних расхода који превазилази 100

⁴ Учешће локалних самоуправа у приходима од пореза на зараде је повећано са 40 на 80%, односно 70% у случају града Београда, док су укупна трансферна средства локалним самоуправама смањена са 1,7 на око 1,1% БДП-а. За више детаља видети извештај Фискалног савета о предложеним изменама Закона о финансирању локалне самоуправе од 8. јуна 2011. године.

⁵ Износ додатних обавеза за одржавање путева није кореспондирао износу додатних прихода по појединачним општинама, што је продубило хоризонталне неравнотеже између локалних самоуправа различитог степена развијености.

млрд динара годишње.⁶ Са економског становишта било би изузетно тешко изводљиво да се оволико значајне уштеде остваре без задирања у поменути фискални дисбаланс између републичке и локалних нивоа власти. Чак уколико би се таква економска рачуница могла извести, са друштвеног становишта није реално очекивати да ће остали сектори јавне потрошње (пензије, здравство, школство и др) бити спремни да изнесу изузетно оштре мере штедње и рационализације које ће бити неопходне, а да се са друге стране толерише очиглено смањење продуктивности државног сектора на локалном нивоу.

У оквиру напора за изналажењем одрживог системског решења, Фискални савет остаје при својој ранијој препоруци да би, са економског аспекта, оптималан приступ био враћање на иницијални Закон из 2007. године. Враћање на иницијални Закон о финансирању локалних самоуправа из 2007. године би подразумевало да се учешће оптина и градова у порезу на зараде смањи са 80 на 40% - што би било у складу са добром економском праксом да би главни порески облици који имају знатног ефекта на привредну активност, попут пореза на зараде, требало да доминантно припадају централним нивоима власти који су одговорни за вођење (контра-цикличне) макроекономске политике. Такође, враћање на иницијални Закон би подразумевало да се износ трансферних средстава повећа са тренутних 1,1% БДП на 1,7% БДП. На крају, уколико локалне самоуправе прихвате (финансијску) обавезу одржавања прекатегорисаних 6,000 км локалних путева, иницијални Закон из 2007. године би требало проширити тако да се трансферна средства по овом основу повећају релеватним општинама и градовима за укупан износ од 4 млрд динара.

Важно је напоменути да је враћање вишка средстава од око 25 млрд динара са локалног на републички ниво могуће остварити и пратећи основне смернице Закона о финансирању локалне самоуправе из 2011. године. Фискална децентрализација представља аспект јавних финансија у чијој пракси раније поменути друштвено-политишки аспекти често доминирају економском теоријом. Отуда је важно поменути да је фискалну равнотежу између републичког и локалних нивоа власти могуће остварити поштујући притом основне друштвено-политичке промене које су довеле до законских измена 2011. године – да порез на зараде идаље доминантно припада локалним самоуправама у износу од 80%, као и да трансфер солидарности настави да се примењује у пуним износима дефинисаним Законом из 2011. године. У овом случају, било би неопходно смањити укупан износ општег трансфера Републике за 25 млрд динара – са 30 млрд у 2013. години на 5 млрд у 2014. години. Одлуку о томе на који начин би се износ општег трансфера смањио за 25 млрд динара би у сваком случају донели представници релевантних органа републичких и локалних власти.⁷ Међутим, важно је напоменути да хипотетичке симулације Фискалног савета дате у Прилогу показују да је ово смањење општег трансфера за 25 млрд динара могуће остварити тако да ниједна локална самоуправа у Србији не буде на губитку у односу на иницијални Закон из 2007. године –

⁶ За више детаља о неопходним мерама штедње у средњем року види *Предлог мера фискалне консолидације 2012-2016. године*, Фискални савет, Београд, мај 2012. године.

⁷ Тренутна расподела општег трансфера по локалним самоуправама не прати веродостојно Законску регулативу, већ је наслеђени резултат прилично арбитарног смањења општих трансфера 2009. године.

неке општине би биле у финансијском плусу, а неке би оствариле идентична финансијска средства као да је иницијални Закон о финансирању локалне самоуправе остао на снази.⁸

Бројни оперативни и политички резиси би највероватније поткопали успешност алтернативног приступа елиминасању вертикалне фискалне неравнотеже који би подразумевао пренос додатних надлежности са републичког на локални ниво власти. Велики оперативни изазов при преносу надлежности су огромне економске и административне разлике између различитих локалних самоуправа. Међународна искуства показују да у тим околностима (изнуђен) пренос надлажности може бити праћен падом квалитета услуге у појединим локалним самоуправама које имају слабије економске и/или административне капацитета. У случају Србије, најсвежији пример изазова у овој области представља неуспео покушај преноса надлежности за одржавање 6.000 км путева 2012. године. При том, важно је напоменути да даљи процес децентрализације и преношење додатних надлежности на локалне самоуправе у средњем року нису спорни, али је тешко веровати да овај присуп може да реши постојећу фискалну неравнотежу у кратком року. Поменути пример покушаја преноса надлежности за одржавање путева осликава и могућности политичком ризика – потенцијалне жеље да се проблем вертикалне фискалне неравнотеже заташка уместо истински реши. Наиме, како би покушала да настави аранжман са ММФ-ом, Влада Србије је 2012. финансијску обавезу за одржавање ових 6.000 км путева иницијално проценила на 10 млрд динара како би дефицит на Републичком нивоу изгледао мањи – иако је прави износ ове обавезе 4 млрд динара, што се јасно види у Закону о буџету за 2013. годину.

Неопходно је у што краћем року, током 2013. године, усагласити економски и друштвено прихватљив приступ елиминисању фискалне неравнотеже између републичког и локалних нивоа власти, како би се у 2014. буџетску годину ушло са предвидим и одрживим оквиром фискалне децентрализације. Уколико се фискално одрживо решење не усагласи у што краћем року, постоје бројни економски и политички ризици да се направи ненадокнадива фискална штета и трајно смањи ефикасност државног сектора у Србији. Са економског становишта, постоји велики ризик да ће се локалне самоуправе трајно адаптирати на виши ниво расположивих прихода непродуктивним повећањем текућих расхода. Тако можемо приметити да су у првих девет месеци 2012. године, у односу на исти период 2011. године, расходи за субвенције на локалном нивоу реално порасли за 25%, расходи за робе и услуге 20%, расходи за запослене 10%, док су капитални расходи на локалу повећани тек за 2%. Слично погоршање структуре расхода на локалном нивоу се може приметити и у периоду 2004-2006 године, када је такође дошло до растерећења фискалне позиције локалних власти услед повећања прихода и одсуства одговарајућег повећања надлежности.⁹ Колико смањење (трајних) текућих расхода на локалу може бити изазовно могло се видети током економске кризе 2009. и 2010. године када издашни програми отпремнина (финансираних из буџета Републике) нису дали

⁸ Ова хипотетичка симулација представља, са становишта појединачних локалних самоуправа, Парето побољшање у односу на иницијални Закон. Симулација је спроведена тако што су износи општег трансфера појединачним општинама смањивани све док општи трансфер у случају дате општине не буде комплетно укинут или укупни приходи дате општине не буду смањени до износа прописаног Законом из 2007. године.

⁹ За више детаља видети Шестовић, Ј, 2008, „Макроекономски и фискални аспекти децентрализације“, Квартални Монитор бр. 12, ФРЕН, Београд.

практично никаквих резултата на смањење прекомерне запослености на локалном нивоу. На крају, потребно је напоменути и потенцијални политички ризик уколико се одржив оквир фискалне децентрализације не успостави до краја 2013. године. Наиме, почев од 2014. године локалне самоуправе неће више моћи да наплаћују око 0,4% БДП прихода у облику накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта, тако да се могу јавити идеје да се овај губитак прихода на неки начин компензују са 0,7% БДП средстава вишка на локалном нивоу.¹⁰ Са економском становишта, овај приступ би био комплетно неоправдан, тим пре што постојећа законска регулатива подразумева интеграцију накнаде за коришћење земљишта у порез на имовину, док такође постоји и могућност и да се губитак локалних прихода по овом основу (делимично) надомести одговарајућим средствима од увођења накнада за комуналне делатности.

Неопходно је системским напорима у области законске регулативе и административних капацитета унапредити наплату пореза на имовину у наредном периоду. Економска теорија и међународна пракса сугеришу да је порез на имовину један од најадекватнијих извора сопствених прихода на локалном нивоу власти. Иницијални резултати преноса надлежности за администрирање и наплату пореза на имовину са републичког на локални ниво 2006. говоре да су ефекти у различитим локалним самоуправама били различити, између осталог и због непостојања адекватних системских подстицаја у оквиру постојеће регулативе.¹¹ Иако је обухват пореских обвезника у периоду 2008 - 2012 повећан за 40%, процењује се да око једне петине непокретности у Србији идаље није регистровано за плаћање пореза на имовину. Такође, реална тржишна вредност непокретности је у просеку око 50% већа од процењене пореске основице која се у пракси користи при опорезовању имовине.¹² Може се приметити тренд смањења пореских стопа при опорезивању имовине у појединих локалним самоуправама, што је вероватно делимично резултат вишка средстава пренетих из буџета Републике. У наредном периоду је неопходно унапредити законску регулативу тако да процењена вредност непокретности ближе прати реалну тржишну вредност нарочито у случају правних лица која тренутно плаћају порез на основу књиговодствене вредности која је најчешће вишеструко мања од тржишне. Такође, потребно је проширити системски оквир тако да износ републичких трансфера локалним самоуправа зависи од напора при наплати пореза на имовину – јер овај порески облик би требало да представља кључни извор сопствених пореских прихода на локалном нивоу у наредном периоду.

¹⁰ Судбина 0,3% БДП прихода од накнаде за уређење грађевинског земљишта такође није позната у оквиру напора за елиминисање квази-фискалних накнада.

¹¹ За више датаља видети Арсић, М, Раићеловић, С, Бујић, А и Васиљевић, Д, 2012, *Реформе пореза на имовину у Србији: Резултати и перспективе*, ФРЕН, Београд.

¹² Након децентрализације пореза на имовину локалне самоуправе још увек нису развиле централизован систем скупљања и размене података, тако да су Арсић и др (2012) морали своје анализе да базирају на основу (субјективних) података из анкете у којој је одговоре доставило тек око половине локалних самоуправа у Републици. Отуда су резултати наведени у овој студији вероватно повољнији него што је то заиста случај у пракси. Тако на пример, подаци о броју стамбених јединица из пописа сугеришу да би проценат нерегистрованих некретнина могао бити око 30% уместо непуних 20% наведених у студији.

ПРИЛОГ – Разлике пројектованих прихода од пореза на зараде и ненаменског републичког трансфера у 2013.години, по градовима и општинама, између актуелних законских решења из 2011. године (80% порез на зараде и 1,1%БДП трансфера) и хипотетичке ситуације да је Закон из 2007. године остао на снази (40% порез на зараде и 1,7% БДП трансфера), у милионима динара

Јединица локалне самоуправе	Закон из 2007.	Закон из 2011.	Разлика	Промена у односу Закон из 2007.	Умањење општег трансфера	Нова Разлика	Промена у односу Закон из 2007.
Београд	36,460	37,357	897	2.5%	0	897	2.5%
Нови Сад	6,225	8,283	2,058	33.1%	861	1,197	19.2%
Ниш	3,912	4,905	994	25.4%	771	222	5.7%
Крагујевац	2,406	3,012	606	25.2%	567	39	1.6%
Александровац	274	426	152	55.4%	152	0	0.0%
Алексинац	572	865	293	51.2%	293	0	0.0%
Аранђеловац	566	799	234	41.3%	197	37	6.5%
Ариље	215	253	37	17.3%	37	0	0.0%
Бабушница	181	317	136	75.5%	136	0	0.0%
Бајина Башта	275	407	132	48.0%	121	10	3.8%
Баточина	126	216	90	71.0%	78	12	9.4%
Бела Паланка	165	325	160	96.6%	159	1	0.6%
Блаце	146	250	104	71.2%	104	0	0.0%
Богатић	328	465	137	41.9%	137	0	0.0%
Бојник	146	257	112	76.6%	112	0	0.0%
Бољевац	195	284	89	45.7%	89	0	0.0%
Бор	839	1,336	497	59.3%	294	204	24.3%
Босилеград	131	318	187	142.6%	129	58	44.1%
Брус	208	307	99	47.5%	99	0	0.0%
Бујановац	446	669	224	50.2%	224	0	0.0%
Црна Трава	40	104	64	161.1%	41	24	59.5%
Ћићевац	112	184	73	65.0%	73	0	0.0%
Ђуприја	315	479	164	52.2%	158	6	2.0%
Чачак	1,369	1,669	301	22.0%	301	0	0.0%
Чајетина	206	238	32	15.5%	32	0	0.0%
Деспотовац	287	400	113	39.4%	113	0	0.0%
Димитровград	147	218	71	48.5%	71	0	0.0%
Дољевац	183	307	124	67.7%	124	0	0.0%
Гаџин Хан	118	201	83	70.9%	83	0	0.0%
Голубац	105	218	113	108.2%	101	12	11.6%
Горњи Милановац	556	759	203	36.4%	195	8	1.4%
Ивањица	343	571	229	66.7%	229	0	0.0%
Кладово	266	419	153	57.4%	120	33	12.4%
Кнић	163	248	85	52.4%	85	0	0.0%
Књажевац	416	637	222	53.4%	222	0	0.0%
Коцељева	152	236	84	55.3%	84	0	0.0%

Косјерић	138	181	42	30.6%	39	4	2.6%
Краљево	1,542	2,209	667	43.2%	667	0	0.0%
Крупањ	202	337	135	66.9%	135	0	0.0%
Крушевац	1,390	1,846	456	32.8%	456	0	0.0%
Кучево	205	357	152	73.8%	152	0	0.0%
Куршумлија	280	495	215	76.9%	209	7	2.3%
Лајковац	272	412	140	51.4%	33	107	39.3%
Лебане	261	426	165	63.1%	165	0	0.0%
Лесковац	1,517	2,168	652	43.0%	652	0	0.0%
Лозница	821	1,232	411	50.1%	411	0	0.0%
Лучани	284	355	71	24.8%	71	0	0.0%
Љиг	132	227	95	72.2%	79	16	12.2%
Љубовија	174	303	130	74.7%	130	0	0.0%
Мајданпек	339	516	177	52.3%	177	0	0.0%
Мали Зворник	137	239	103	74.9%	93	10	7.1%
Мало Црниће	139	238	100	71.9%	100	0	0.0%
Медвеђа	142	280	137	96.8%	112	25	17.7%
Мерошина	144	267	122	84.5%	122	0	0.0%
Мионица	158	260	103	65.2%	103	0	0.0%
Неготин	447	580	132	29.6%	132	0	0.0%
Нова Варош	218	330	112	51.5%	112	0	0.0%
Нови Пазар	854	1,172	318	37.2%	318	0	0.0%
Осечина	152	252	100	65.8%	100	0	0.0%
Параћин	586	876	290	49.5%	266	24	4.1%
Петровац	365	564	199	54.5%	199	0	0.0%
Пирот	792	1,089	297	37.6%	297	0	0.0%
Пожаревац	1,198	1,649	451	37.7%	180	271	22.6%
Пожега	333	531	198	59.4%	173	24	7.3%
Прешево	351	543	193	55.0%	193	0	0.0%
Прибој	321	506	185	57.7%	185	0	0.0%
Пријеполје	438	709	271	61.8%	271	0	0.0%
Прокупље	559	855	296	53.1%	296	0	0.0%
Рача	154	267	113	73.5%	113	0	0.0%
Рашка	317	466	149	47.0%	149	0	0.0%
Ражањ	124	224	101	81.6%	101	0	0.0%
Рековац	142	243	100	70.5%	100	0	0.0%
Сјеница	329	545	216	65.7%	216	0	0.0%
Смедерево	1,354	1,827	473	34.9%	410	63	4.6%
Смедеревска Паланка	546	786	240	43.9%	240	0	0.0%
Сокобања	191	270	80	41.9%	80	0	0.0%
Сурдулица	236	424	189	80.1%	177	12	5.1%
Јагодина	875	1,230	355	40.6%	355	0	0.0%
Свилајнац	259	400	141	54.6%	141	0	0.0%

Сврљиг	195	338	143	73.3%	143	0	0.0%
Шабац	1,332	1,773	441	33.1%	397	44	3.3%
Ужице	1,138	1,503	365	32.1%	228	138	12.1%
Топола	241	307	66	27.3%	66	0	0.0%
Трговиште	84	230	146	173.1%	88	58	69.0%
Трстеник	522	716	194	37.2%	194	0	0.0%
Тутин	340	590	250	73.5%	250	0	0.0%
Уб	293	415	121	41.3%	110	11	3.7%
Ваљево	1,156	1,566	410	35.5%	391	19	1.6%
Варварин	191	314	123	64.6%	123	0	0.0%
Велика Плана	437	696	259	59.3%	259	0	0.0%
Велико Градиште	189	312	123	64.9%	123	0	0.0%
Владичин Хан	247	425	178	72.1%	178	0	0.0%
Владимирци	198	302	104	52.5%	104	0	0.0%
Власотинце	333	514	181	54.2%	181	0	0.0%
Врање	992	1,376	384	38.8%	378	7	0.7%
Врњачка Бања	260	320	61	23.3%	61	0	0.0%
Зајечар	699	940	241	34.5%	241	0	0.0%
Жабари	138	212	74	53.1%	74	0	0.0%
Жагубица	185	313	128	69.4%	128	0	0.0%
Житорађа	179	326	148	82.5%	148	0	0.0%
Лапово	81	121	40	49.7%	22	18	22.4%
Ада	198	269	71	35.9%	68	3	1.4%
Алибунар	225	340	115	51.3%	115	0	0.0%
Апатин	462	474	13	2.7%	13	0	0.0%
Бач	148	206	59	39.8%	59	0	0.0%
Бачка Паланка	675	937	262	38.7%	215	47	7.0%
Бачка Топола	401	540	139	34.7%	127	12	3.1%
Бачки Петровац	189	268	80	42.2%	80	0	0.0%
Бечеј	421	572	151	36.0%	151	0	0.0%
Бела Црква	184	307	122	66.4%	122	0	0.0%
Беочин	175	226	51	29.2%	32	20	11.2%
Чока	156	256	99	63.4%	99	0	0.0%
Инђија	525	691	166	31.7%	131	36	6.8%
Ириг	132	184	51	38.9%	51	0	0.0%
Кањижа	271	326	55	20.1%	55	0	0.0%
Кикинда	783	1,040	257	32.9%	211	46	5.9%
Ковачица	274	393	119	43.3%	119	0	0.0%
Ковин	370	541	171	46.1%	171	0	0.0%
Кула	468	622	154	33.0%	154	0	0.0%
Мали Иђош	115	193	77	67.3%	56	22	18.8%
Нова Црња	118	196	78	65.7%	78	0	0.0%
Нови Бечеј	270	346	76	28.1%	76	0	0.0%

Нови Кнежевац	134	213	79	59.0%	69	10	7.8%
Оџаци	331	490	159	47.9%	159	0	0.0%
Опово	109	186	77	71.2%	56	21	19.6%
Панчево	1,895	2,465	570	30.1%	278	292	15.4%
Пећинци	241	289	48	20.1%	48	0	0.0%
Пландиште	161	268	108	67.2%	108	0	0.0%
Рума	602	838	236	39.1%	217	19	3.1%
Сечањ	175	238	63	36.0%	63	0	0.0%
Сента	314	387	74	23.5%	73	1	0.2%
Сомбор	1,075	1,430	355	33.0%	355	0	0.0%
Србобран	163	231	69	42.3%	65	4	2.2%
Сремска Митровица	911	1,239	328	36.0%	264	65	7.1%
Стара Пазова	763	1,016	253	33.1%	190	62	8.2%
Суботица	1,911	2,318	407	21.3%	365	42	2.2%
Шид	366	524	158	43.3%	158	0	0.0%
Темерин	330	483	153	46.4%	92	61	18.5%
Тител	162	256	94	58.3%	94	0	0.0%
Врбас	540	729	189	35.0%	171	18	3.3%
Вршац	788	1,015	227	28.8%	132	95	12.0%
Зрењанин	1,687	2,145	458	27.2%	274	184	10.9%
Жабалъ	275	406	131	47.7%	131	0	0.0%
Житиште	233	376	143	61.3%	143	0	0.0%
Сремски Карловци	136	153	17	12.7%	17	0	0.0%
УКУПНО	107,298	136,865	29,567	27.6%	24,891	4,676	4.4%

Напомена: Укупни очекивани приходи од пореза на зараде у 2013. години износе 136 млрд динара, док су приходи по појединачним општинама пројектовани на основу учешћа појединачних општинама у укупним приходима током првих девет месеци 2012. године. Хипотетичка пројекција трансферних средстава у случају да је иницијални Закон о финансирању локалних самоуправа из 2007. године остао на снази је добијена тако што су реализована трансферна средства из 2008. године (последња година доследне примене Закона) номинално увећана за промену номиналне вредности БДП у протеклом периоду (49%). Симулације не укључују очекивани губитак прихода од око 5 млрд динара у 2013. години услед укидања квази-фискалних накнада, пре свега фирмарине, јер расподела губитка прихода по појединачним општинама још увек није позната у довољној мери.